

חבורה - פרנץ קפקא

חמישה חברים אנחנו, פעם יצאנו בזה אחר זה מבית אחד, תחילה יצא האחד ועמד אצל השער, אחר כך יצא השני מן השער - או מוטב החליק בקלילות ככדורית של כספית - ועמד לא הרחק מן הראשון, אחריו השלישי, ואחריו הרביעי, ואחריו החמישי. לבסוף עמדנו כולנו בשורה אחת. הבריות החלו נותנים דעתם, הצביעו עלינו ואמרו: החמישה יצאו זה עתה מבית זה. מאז חיים אנו בצוותא, ובשלווה היינו חיים, אלמלא השישי, המתערב בלי-הרף. אין הוא מעולל לנו כל רע, אך עם זאת היה עלינו למעמסה, ומכאן שהוא מעורר רע די והותר, מה הוא נדחק למקום שאין רוצים בו. אין אנו מכירים אותו ואין אנו רוצים לצרפו אלינו. גם אנחנו, החמישה, לא הכרנו זה את זה לְפָנִים, וגם עכשיו, אם תרצו, איננו מכירים זה את זה, אך מה שהוא אפשרי ונסבל אצלנו, החמישה, אינו אפשרי ונסבל באותו שישי, ומלבד זאת הרי חמישה אנחנו, ואיננו רוצים להיות שישה. ובכלל מה הטעם להימצא תמיד יחדיו, גם בנו החמישה אין טעם לדבר, אלא שממילא אנו שרויים יחדיו, ויחדיו נשאר, אך בברית חדשה אין אנו רוצים, דווקא בגלל הניסיון שצברנו. אך איך מבהירים זאת לשישי, דברי הסבר ארוכים כבר היו מתפרשים כמעט כמין התקבלות לחוג שלנו, מוטב שלא להסביר כלום ולא לקבלו. ישרבט שפתיו כמה שישרבט הרינו חוזרים ומסלקים אותו במרפקים, אך כמה שלא נסלקנו, לעולם הוא חוזר ובא.

מתוך: "תיאור של מאבק", מגרמנית: שמעון זנדבנק

פרנץ קפקא (1883 - 1924), סופר יהודי-צ'כי יליד פראג, נחשב לאחד מגדולי הסופרים של המאה ה-20. בכתיבתו עסק, בין השאר, בניתוח מצבו של הפרט בחברה המודרנית ובתיאור מאבקו של היחיד בעולם הנשלט בידי כוחות שרירותיים. גיבוריו ניצבים חסרי ישע מול מערכות בירוקרטיות מפלצתיות או מול נסיבות שהן מעבר לשליטתם.

